

1972 மார்ச் 10]

*.மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதநிலை அறிக்கையின்மீது இதுவரையில் 54 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து, அவர்கள் அளித்த கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே, எழுப்பிய பல்வேறு வினாக்களின் அடிப்படையிலே, கூறியிருக்கின்ற ஐயப்பாடுகளின் அடிப்படையிலே இயன்ற அளவிற்கு என்னுடைய பதிலை இந்த மன்றத்திலே அளிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது, கொஞ்சம் உண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்தால் ஏதோ கேரள சட்டமன்றத்தில் நாங்களெல்லாம் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே அமர்ந்திருக்கின்ற உணர்வும், கேரளத்தின் நிதியமைச்சர் அங்கு என்னென்ன காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறார்கள் என்கின்ற பட்டியலைத் தருகின்ற உணர்வும் ஏற்படாமல் போகாது. அந்த அளவிற்கு அவர்கள் தமிழ்நாட்டை அறவே மறந்துவிட்டு கேரளத்திலே யிருக்கின்ற அவர்களுடைய கட்சியின் கூட்டு அரசு எப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களையெல்லாம் செய்திருக்கிறது என்பவைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

நான் கேரள மாநிலத்தோடு போட்டி போட்டு இந்த மாநிலம் முற்போக்கான திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்றெல்லாம் வம்புக்கு நிற்க விரும்பவில்லை. கேரளம் அவர்கள் கூறியதைப்போல் அந்த அளவிற்கு முற்போக்கான நிலைக்குச் சென்றிருக்குமேயானால் நாமும் அந்த அளவிற்கு, நியாயமான முற்போக்கான நிலைமைகளுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்கின்ற உணர்ச்சியைப் பெறுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. ஆகவே நான் கேரளத்தை அவர்கள் பல்வேறு நிலைகளிலே எடுத்துக் காட்டுக்குப் பயன்படுத்திய நேரத்தில் அதைப்போல் நம்முடைய தமிழகமும் முன்னேற்றம் பெற வேண்டும் என்கின்ற அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில்தான் பேசியிருப்பார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் ஒன்றை மறந்துவிடக்கூடாது. அவர்களே இங்கு எடுத்துக்கூறியதைப்போன்று இப்பொழுது இருக்கின்ற கேரள அரசு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கலைமையில் இயங்கும் அரசு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

அதற்கு முன்பு இருந்த அரசு இன்னும் தீவிரமான மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையிலே இருந்த அரசு. பல நேரங்களில் கேரள மாநிலத்தின் அரசியலில் பிற்போக்கு சக்திகள் வீழ்த்தப்பட்டு முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்கள் தொடர்ந்தோ அல்லது இடையிடையே தொய்வு ஏற்பட்டாலும் மீண்டும் ஆட்சி பீடத்திலே அமர்ந்து பரிபாலனம் செய்த காரணத்தால் முற்போக்கு விதைகளை கேரளம் போன்ற மண்ணிலே ஊன்றுவது என்பது சுலபமான காரியமாகும்.

ஆனால் நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த நான்கைந்து ஆண்டு காலமாகத்தான் நாம் அந்த முயற்சியிலே வேகமாக ஈடுபட்டு வருகிறோம். நான் இதைச் சொல்லுகின்ற காரணத்தால், இதற்கு முன்பிருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சியில் முற்போக்கு எண்ணம் தலையாட்டவே இல்லை என்று நான் கூற மாட்டேன். தலை காட்டி, தலையாட்டி மீண்டும் அது தன்னுடைய தலையை மறைத்துக் கொண்டது என்பதை நாம் யாரும் மறுத்திட இயலாது.

இன்றைய நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திலே பொருளாதார சூழ்நிலைகள் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தில் நிதி ஆதாரங்களைப்பற்றிப் பல கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மாநிலத்தின் இன்றைய வருமானம் 397 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்திருப்பது சுட்டிக் காட்டப்பட்டு அந்த அளவிற்கு நாம் வரியைப் போட்டுவிட்டோம் என்றெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் சிலர் பேசினார்கள்.

இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தலைவராக இருக்கின்ற மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள் கூட வெளி மேடைகளில் பேசுகின்ற நேரத்தில் '200 கோடி ரூபாய்களுக்கு வரியைப் போட்டு அந்த வரிப் பணத்தை எல்லாம் என்ன செய்தார்கள் என்றே தெரியவில்லை; மந்திரிகளின் பாக்கெட்டுக்கு அது போய்விட்டதா' என்கின்ற ஒரு கேள்வியைக் கூட எழுப்பினார்கள். நான் அவைகளை எல்லாம் மிகுந்த வருத்தத் தோடு உற்று நோக்குகின்றேன்.

எனென்றால் ஒரு அரசாங்க நிர்வாகத்திலே எட்டாண்டு காலத்திற்கு மேலாக முதலமைச்சர் பொறுப்பை வகித்த பெருமைக்குரிய தலைவர் காமராஜர் அவர்கள், வருகின்ற பணம்

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எழுப்பினார்கள். நான் அவைகளை எல்லாம் மிகுந்த வருத்தத்தோடு உற்று நோக்குகின்றேன்.

ஏனென்றால் ஒரு அரசாங்க நிர்வாகத்திலே எட்டாண்டு காலத் திற்கு மேலாக முதலமைச்சர் பொறுப்பை வகித்த பெருமைக்குரிய தலைவர் காமராஜர் அவர்கள். வருகின்ற பணம் யார் மூலமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது; அமைச்சர்களுக்குச் செக்கில் கையெழுத்துப் போடும் அதிகாரமாவது உண்டா; எப்படிப்பட்ட நிர்வாகம் அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது; நிதி இலாகா என்ன வேலையைச் செய்கிறது என்ற இவைகளை எல்லாம், காமராஜர் அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். அவர்கள் சட்டசபையில் வாய் திறந்து பேசாமல் இருந்தார்கள் என்றாலும், நிர்வாகத்திலே நல்ல அனுபமும், ஆற்றலும் வாயந்தவர்கள் என்பதை நான் என்றைக்கும் மறுக்கத் தயாராக இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வசூலிக்கப்படுகின்ற வரிப்பணம் எல்லாம் மந்திரிகளுடைய பாக்கெட்டுக்குப் போகிறது என்ற கேள்வியைக் கேட்கக்கூடிய எண்ணம் ஏற்பட்டது உள்ளபடியே எனக்கு ஆச்சரியத்தையும், வேதனையையுந்தான் உண்டாக்கியது.

1967-ல் அண்ணா அவர்கள் அமைதிப் பொறுப்பை ஏற்று 200 கோடி ரூபாய்க்கு வரிபோட்டுத் தள்ளுகிறேன் என்று அவர்கள் அறிவித்து, அண்ணா அவர்கள் அறிவித்த அந்த திட்டத்தை இந்த அரசு முனைந்து நிறைவேற்ற 200 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறோம் என்று யாரும் தயவு செய்து எண்ணிவிடக் கூடாது.

இன்றைக்கு மாநிலத்திற்கு வரிகளின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் 210 கோடி ரூபாய். வரிகளின் மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானம் 210 கோடி ரூபாய் என்றால் அந்த 210 கோடி ரூபாய்க்கான வரிகளை இப்போது இந்த அரசு போட்டது என்று யாரும் தவறாக எண்ணிடக் கூடாது. 397 கோடி ரூபாய் வருமானத்தில் 210 கோடி ரூபாய் இன்றைக்கு ஸ்டேட் டாக்ஸ் மூலமாகக் கிடைக்கிறது என்றால் சென்ட்ரல் டாக்ஸ் ஷேர் 75 கோடி ரூபாய் நமக்குக் கிடைக்கிறது; கிரான்ட்ஸ் இன் எய்டு ஃப்ரம் கவர்ன்மென்ட் ஆஃப் இந்தியா 33 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கிடைக்கிறது; நான்-டாக்ஸ் ரெவின்யூ 78 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆக, மற்ற வருமானங்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாயில் 50 சதவிகிதம்; வரி வருமானம் 50 சதவிகிதம் என்ற நிலைமையில்தான் இன்றைக்கு மாநிலத்தினுடைய வருமானம் இருக்கிறது.

1956-57-ம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து கணக்கினைப் பார்த்தால் அதே அளவில்தான் இந்த சதவிகிதம் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. 1956-57-ம் ஆண்டு 56.23 கோடி ரூபாய் வருமானம் என்று வைத்துக்கொண்டால் அதிலே ஸ்டேட் டாக்ஸஸ் 30.34 கோடி ரூபாய், 7.21 கோடி ரூபாய் ஷேர் ஆஃப் சென்ட்ரல் டாக்ஸஸ், கிராண்ட்-இன் எய்டு ஃபர்ம் கவர்ன்மென்ட் ஆஃப் இந்தியா 4.88 கோடி ரூபாய்; நான்-டாக்ஸ் ரெவின்யூ 13.80 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அப்போது கிடைத்திருக்கிறது. அப்போதும் இதர வருமானங்கள் என்ற அளவிலும், வரிகள் என்ற அளவிலும் 50 சதவிகிதம், 50 சதவிகிதம் என்ற அந்தக் கணக்குத் தான் இருந்திருக்கிறது.

அதற்குப் பிறகு 1961-62-ல் 43 கோடி ரூபாய் அளவில் வரி மூலம் வருமானம் ஆயிற்று; 1966-67-ல் அது 95.84 கோடி ரூபாய் ஆயிற்று; 1971-72-ல் அது 163 கோடி ரூபாய் ஆயிற்று; 1972-73-ல் அது 210 கோடி ரூபாய் ஆயிற்று. இதிலே 210 கோடி ரூபாயில் 35 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மதுவிலக்கை ரத்து செய்ததன் மூலமாக கிடைக்கின்ற வருமானத்தையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. 1961-க்கும் 1966-67-க்கும் இடையில் 43 கோடி ரூபாய் என்று இருந்த மாநிலத்தினுடைய வரி வருமானம் 95 கோடி ரூபாயாக ஆகி இருக்கிறது என்றால் 2.2 மடங்கு அதிகமாகி யிருக்கிறது. அதைப் போலதான் 95 கோடி ரூபாயிலிருந்து இன்றைக்கு 200 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மாநில வரி வருமானம் ஆறு ஆண்டு காலத்தில்—முதலில் ஐந்து ஆண்டு காலம் என்று சொன்னேன்—2.2 மடங்குதான் உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படி நாம் பெறுகிற வருமானத்தைக் கணக்கிடுகிற நோத்தில் அது பாக்கெட்டுக்குப் போய்விடவில்லை, பயனுள்ள பல திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்பதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையில் நான் பல்வேறு திட்டங்களைத் தொகுத்து அளித்திருக்கிறேன்.

வரிகளை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம், வரி விலக்கே செய்ய, வில்லை, செய்யவில்லை என்று குறை கூறப்பட்டது. வரிகளிலே கூட விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் வியாபாரிகளுக்கு, சிறு

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வியாபாரிகளுக்கு நாம் அளித்திருக்கும் சலுகைகள் ஏராளம் என்பதை இந்த மாமன்றம் நிச்சயமாக அறியும். முன்பு பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குக் கீழ் விற்பனை செய்கிற வியாபாரிகளுக்குத் தான் விற்பனை வரி கட்ட வேண்டியதில்லை என்ற சலுகை இருந்தது. 1967-ல் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு அந்த பத்தாயிரம் ரூபாய் என்பதை மாற்றி, பதினைந்தாயிரம் ரூபாய் வரை விற்பனை செய்கின்றவர்கள் விற்பனை வரி கட்டத் தேவையில்லை என்று மாற்றப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு அந்தச் சலுகை பதினைந்தாயிரம் ரூபாயிலிருந்து இருபத்தி ஐயாயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

சர்தாரண் வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரிச் சலுகை என்பது மட்டுமல்லாது, கம்பவுண்டிங் முறையில் விற்பனை வரி செலுத்து கிறவர்களுக்கு 75,000 ரூபாய் என்று இருந்த வரம்பை ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரை என்று அந்த கனம் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் இந்த அவை தெரிவாக உணரும்.

விற்பனை வரியின் மீது போடப்பட்ட உபரி வரிகூட யாருக்குப் போடப்பட்டது என்றால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் டர்ன் ஓவர் என்ற அளவில் விற்பனை செய்கிற அந்த வியாபாரி களுக்குத்தான் விற்பனை வரி மீது வரி போடப்பட்டதே அல்லாமல் வேறல்ல மூன்று சதவிகிதமாக இருந்த விற்பனை வரியை மூன்றரைச் சதவிகிதமாக்கினோம் என்று பல முறை குறைபட்டுப் பேசப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு 'வரி போடாமல் என்ன செய்வார்கள்? திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டாமா?' என்று பெரியவர் மணலி அவர்கள் பேசி, அதற்குப் பிறகு பேசிய திரு. தங்கமணி அவர்கள் 'என்னதான் மணலி பேசினாலும் 3 சதவிகிதம் என்று இருந்த வரியை 3½ சதவிகிதம் என்று ஆக்கியது அக்கிரமம், அநியாயம், இதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது' என்று பேசினார்கள். அவர்கள் கோளத்தைப் பற்றி இங்கு பேசியதற்காக ரூபகமூட்ட விரும்புகிறேன்—அங்கு இந்த ஆண்டு 3 சதவிகிதமாக இருந்தது 3½ சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவலைத் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்குத் தெரியாத விஷயங் களைத்தான் சொன்னார்கள் இதுவரையில்—அவர்களுக்குத் தெரிந்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

விஷயங்களையெல்லாம் என்னிடத்தில் சொல்லவில்லை. அவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்த கேரளத்தில் 3 சதவிகிதம் என்ற விற்பனை வரி $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். இங்கு 1.2 பைசாதான் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10.8 பைசா என்று இருந்தது 12 பைசா அளவுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா மாநிலங்களையும்விட இந்த 12 பைசா குறைவானது என்பதற்கு பல்வேறு நிலைகளில் ஆதாரங்கள் எடுத்துத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஆந்திரத்தை விடக் குறைவு; மைசூரை விடக் குறைவு. வடக்கேயிருக்கிற பல்வேறு மாநிலங்களிலே இருப்பதை விடக் குறைவு என்று எடுத்துக் காட்டப்பட்ட போதெல்லாம் கேரளாவை விடக் கொஞ்சம் அதிகம் தானே என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. இப்போது கேரளத்திலும் அதை அதிகப்படுத்துவதற்கான திட்டத்தை உருவாக்கும் அறிவிப்பு நிதிநிலை அறிக்கையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கேரளத்தின் பேரில் மிகுந்த அன்பு கொண்டவர்களுக்கு, கேரளத்தைச் சுட்டிக் காட்டி இடித்து உரைத்தவர்களுக்கு சமர்ப்பிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்,

விற்பனை வரியிலும் பல்வேறு விதமான சலுகைகளை அளித்து வரி விலக்குகளைச் செய்திருக்கிறோம். குறிப்பாக, 110-க்கு மேற்பட்ட பொருள்களுக்கு கடந்த நாலேந்து ஆண்டு காலத்தில் விற்பனை வரியிலிருந்து ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கூடைகள், பாய்களுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது; உப்புக்கு விற்பனை வரி கிடையாது; தேங்காய் கொள்முதல், வேளாண்மைக் கருவிகள் அரிசி மாவு, நொய், சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு, மைலோ, மக்காச் சோளம், தவிடு ஆகியவற்றுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது. தென்னை நார், தென்னை நார்ப் பொருள்கள், கதர்-பருத்தி உடைகள் இப்படி நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப் பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதுமாத்திரமல்ல நகர்ப்புறங்களில் ஒரு கிரவுண்டு, ஒரு கிரவுண்டுக்குக் கீழ் உள்ள மனைதாரர்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புஞ்சைக்கு முழுவதும், நஞ்சைக்கு ஐந்து ஏக்கர் வரையிலும் அடிப்படை நிலவரி ரத்து செய்யப் பட்டிருக்கிறது. வரி வருமானம் 210 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தால் நாங்கள் வரியை நிதித்து விட்டோம் என்று சொல்லுவது சரியாகாது.

திரு. தங்கமணி அவர்கள் கூட போட்டிருக்கிற வரிகளைச் சொல்கிறேன், கேளுங்கள் என்று ஒரு பட்டியலைப் படிக்கும் பாவனையில் பேச ஆரம்பித்து ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று விரல்விட்டுக் காட்டினார்கள். அவை,

ஒன்று, குதிரைப் பந்தயத்திற்கு போடப்பட்டுள்ள வரி. அதைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யவில்லை.

இரண்டாவதாக, மோட்டார் வாகனங்களுக்குப் போட்ட வரி. அதைப் பற்றியும் அவர்கள் அதிகமாகச் சொல்லவில்லை.

மூன்றாவதாக கிராமப்புறங்களில் உள்ள யூனியன்களுக்கு ரூ. 1.50 என்று இருக்கக்கூடிய செஸ்ஸை ரூ. 2.50 வரையில் வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்பது. அது ஒரு வரி விதிப்பல்ல. அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமானால் அவர்கள் போட்டுக் கொள்ளலாம். அதுவும் கிராமப்புறங்களின் வளர்ச்சிக்காக. அரசு 1,500 மக்கள் வாழ்கிற இடங்களுக்கெல்லாம் அக்கிராமங்கள் எல்லாம் முக்கிய சாலைகள் வழி செல்கிற அந்தச் சாலைகளோடு இணைக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதை நிறைவேற்றும்போது மோட்டார் வாகனங்கள் மீது 10 சதவிகிதம் வரி விதித்திருப்பது தவறு அல்ல.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கூட மிகவும் உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். எடுத்ததற்கெல்லாம் இந்த மோட்டார் காரன்தானா உங்களுக்கு கிடைத்தான், பஸ்காரன்தானா உங்களுக்குக் கிடைத்தான், அவர்கள்மீது உங்களுக்கு ரொம்ப நாட்களாகவே ஆத்திரம் என்று சொன்னதினிருந்து அவர்களுக்கு ரொம்ப நாட்களாகவே அவர்களிடம் அன்பு இருக்கிறது என்பது மறைமுகமாகத் தெரிந்தது. (ஆரவாரம்) ரொம்ப நாட்களாக

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

ஆத்திராம் என்று சொன்னார்கள். நாலேந்து தினங்களுக்கு முன்பு அவர்கள் மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களிடம் சில கேள்விகள் கேட்கும்போது சொன்னார்கள் “மூன்று பைசா என்று ஏன் ஆக்கியிருக்கிறார்கள்? 2½ பைசாவாக இருந்தபோதே பஸ் முதலாளிகளுக்கு பெருத்த, ஏராளமான லாபம் கிடைத்து வந்ததே. ஆகவே ஏன் அதை மூன்று பைசாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று” கேட்டார்கள். அவர்களின் கேள்வியின் அடிப்படை வாதத்தை நான் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு 2½ பைசா என்றிருந்தபோதே அதிகம் லாபம் சம்பாதித்தார்களே இப்போது அதை ஏன் மூன்று பைசா என்று அனுமதித்தீர்கள் என்றார்கள். அதற்காகத்தானே லாபம் சம்பாதிப்பவர்கள் 10 சதவிகிதம் மோட்டார் வாகன வரி கொடுத்தால் என்ன என்று அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு வாதமாகச் சொல்கிறேனே தவிர என்னைப் பொறுத்தவரையில் . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I mentioned not only buses but I particularly mentioned about lorries and private cars அதற்குத்தான் கேட்டேன். டாக்டர் என்று பஸ்ஸுக்குத் திரும்புவது நியாயம் அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தங்கள் கருணையிலிருந்து பஸ்கள் தப்பித்ததற்கு மகிழ்ச்சி. (சிரிப்பு)

அதேபோல் எப்படி யூனியன்களில் 1,500 பேர்கள் இருக்கிற இடங்களை எல்லாம் முக்கிய சாலைகளுடன் இணைக்கக்கூடிய திட்டத்திற்கு, அதற்குத் தேவையான கிராமச் சாலை வளர்ச்சி நிதி என்ற ஒன்றை உருவாக்கி அதற்கு அந்த வரியைப் பயன்படுத்துகிற வகையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே யூனியன்களுக்கு கட்டுப்பட்டிருக்கின்ற ஒன்றியங்களின் பல கிராமங்களில் இன்றைக்கும் எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு இன்றைக்கும் கூட சாதாரண கிராமங்களில் உள்ள ஹரிஜன மக்கள் தாங்கள் நடந்து செல்வதற்கு சரியான பாதைகள் இல்லை என்பதுமட்டுமல்ல. இறந்தபிறகு கூட அந்தப் பிணத்தை எடுத்துச் செல்வதற்கு, இடுகாட்டிற்குச் செல்வதற்கு வழி இல்லாத நிலை இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அவர்கள் அந்தப் பிணங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நடப்பட்டிருக்கின்ற கழனிகளின் வழியாகச் செல்கின்ற காட்சி களைப் பல இடங்களில் இன்றும் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம், ஒற்றையடிப் பாதையில் நான்கு பேர்கள் தலையில் பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு செல்ல, சருக்கி விழுந்து பிணமும் வயலில் விழுந்துவிடும் கோரக் காட்சிகள் எல்லாம். இன்றைக்கும் தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற கோரக் காட்சிகளாக இருக்கின்றன. ஆகவேதான் அந்த இடங்கள் எல்லாம் சீர் பெற வேண்டும், செம்மை பெறவேண்டும் எல்லாக் கிராமப் புறங்களிலும் இணைப்புச் சாலைகள் வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வசதிகளை நாம் உடனடியாகச் செய்து தரவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் ஒன்றியங்களுக்கு ரூ. 1.50-ல் இருந்து ரூ. 2.50 வரையில் உயர்த்திக் கொள்வதற்கு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறோமே அல்லாமல், அவர்கள் சொன்னதுபோல், இந்து பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தாலும், வேறு எந்தப் பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தாலும் அல்லது குறை கூறியிருந்தாலும், இரண்டரை ரூபாய் வரி விதித்துவிடவில்லை, அதற்கான அனுமதி வழங்கியிருக்கிறோம். அது கூட காமராஜ் அவர்கள் சொன்னதைப் பார்த்து அறிவுரையை ஏற்றுத் தான் இதைச் செய்திருக்கிறோம். எப்படி என்றால் மாயவரத்தில் மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜ் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்று சொன்னார்கள், நகராட்சி வரவேற்பில் பேசும்போது. “இவர்கள் மாநிலச் சுயாட்சி கேட்கிறார்களே, கிராமங்களுக்கு சுயாட்சி கொடுத்தார்களா? கிராமங்களில் இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வரி போடுகிற அதிகாரத்தைக் கூட இவர்கள் கொடுக்கவில்லையே, வரியை விரிவாக்கிக் கொள்கிற அதிகாரத்தைக் கூட கொடுக்கவில்லையே” என்று சொன்னார்கள். அவர் பெரிய தலைவர், அவ்வளவு பெரிய தலைவரின் மனக்குறையைத் தீர்க்க அந்த அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த வரி போடும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோமே அல்லாமல், அது வரி அல்ல. (ஆரவாரம்)

அதேபோல் 200 கோடி ரூபாய், தொடக்கத்தில் நான் எடுத்துக் காட்டியது போல், வரிகள் மூலம் கிடைத்திருக்கிற வருமானம்—மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன், புதிதாகப் போட்ட வரிகளினால் அல்ல. அப்படி புதிய வரிகளினால் 30 அல்லது 40 கோடி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

உயர்ந்திருக்கலாம். மதுவிலக்கை ரத்து செய்த காரணத்தினால் ரூ. 35 கோடி உயர்ந்திருக்கலாம். மற்ற வரிகள் எல்லாம் நாட்டிலே வாணிப வளர்ச்சியையும், தொழில் பெருக்கத்தையும், சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றங்களையும் அடிப்படையாக வைத்து உயர்ந்திருக்கிற வருமானம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அதோடு அதிகாரிகள் ஒழுங்காக வரி வசூல் செய்கிறார்கள் என்பதையும் இது பொறுத்திருக்கிறது என்பதையும் மறந்து விடக் கூடாது. உபரி பட்ஜெட் போட்டுவிட்டு, வரி போடலாமா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வரிகள் எல்லாம் எத்தன்மை வாய்ந்தவை, யார் யாரை பாதிக்கக் கூடியவை என்பதைப்பற்றி ஏற்கெனவே நான் கூறிவிட்ட காரணத்தினால், மீண்டும் அவைகளை விளக்க முடியாமல் இருக்கிறேன். ஆனால் உபரி என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். உபரி என்றால் அது ரெவின்யூக் கணக்கில் ஏற்பட்டிருக்கிற உபரிதான். அதை நன்கு ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட உபரி பட்ஜெட்டைப் போடுவது என்பது ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு உகந்ததல்ல, நாம் துண்டு விழுக்கிற பட்ஜெட்டைப் போட்டு திட்டங்களை அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறோம் என்று காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்கு நான் மறுப்பளிப்பவன் அல்ல. ரெவின்யூக் கணக்கில் இன்று உபரி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் 60-65 கோடி இன்று மத்திய அரசோடு நாம் பேசி செம்மைப்படுத்திக்கொண்ட வகையில், நம் திட்டங்கள் தடைபடக்கூடாது என்பதற்காக எதிர்பார்த்து நாம் பணத்தைச் செலவழித்திருக்கிறோம். ஆகவே உபரி என்று கூறுவது ரெவின்யூக் கணக்கில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒன்று என்பதை இந்த அவைக்கு மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

வரிகளைப் போட்டார்களே, வசதிகளைப் பெருக்கினீர்களா என்று இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் இந்தக் கேள்வியை எழுப்பினார்கள். இந்த விவாதத்தில் ஒரு வேடிக்கை விவாதம் குமரியில் எழுந்து குமரியிலேயே முடிந்திருக்கிறது. நான் குமரன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். (ஆரவாரம்) குமரி முனையில் இந்த விவாதம் எழுந்து நமது பொன்னப்ப நாடார்

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் இந்த விவாதத்தின் இறுதியில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற வகையில் முடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். நான் வரிகளைப் போடவில்லை, வரிகளைப் பெருக்கவில்லை என்பதற்கான ஆதாரங்களை எடுத்துக் காட்டினேன். எப்படி வரி வருமானம் அதிகப் பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரங்களை எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால், வசதிகள் பெருகவில்லையே என்று கூறினார்கள். நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தந்திருக்கிற பட்டியலைக்கூட, ஒரே வரியில் தங்கமணி அவர்கள் சொல்லிவிட்டு “பார், பார், கேளத்தை, அங்கு 27 நல்ல காரியங்கள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன, அவை ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன” என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். இங்கு நம் சக்தியனுசாரப்படி எவ்வளவு முடியுமோ அதை அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கிய இந்த அரசு சார்பில், எந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், நடுத்தர மக்கள் இவர்கள் வாழ்க்கையில் நல்ல வளம் பெறவேண்டுமென்று கருதினார்களோ அந்த வகையில் இந்த நாலேந்து ஆண்டுகளாக நாங்கள் பணியாற்றி வருகிறோம்.

பிற்பட்டோர் நலனுக்காக பின்தங்கியோர் நலக் குழு அமைப்பதற்கு முன்பு, இங்கு 1963-ம் ஆண்டு வரையில் அவர்களுக்காகச் சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்ட முறையில் ஒதுக்கப் பட்ட தொகை 91 லட்சம் ரூபாய் என்றால் இன்றையதினம் அந்த மக்களுக்காக இந்த ஆண்டு செலவழிக்கப்பட இருக்கிற தொகை 4.68 கோடி ரூபாய் என்பதை நாம் பார்க்கும்போது நாம் அவர்களுக்காகப் பணியாற்றுகிறோமா இல்லையா என்பதற்கான விடை கிடைக்கும். பரவலாக இந்தத் தொகை எல்லோருக்கும் போய்ச் சேரவில்லையே என்று திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். சில இடங்களில் பாராட்டினார்கள், ஒவ்வொரு பாராட்டுக்கும் இடையே ஒரு “ஆனால்” எழுந்து “பாராட்டு கிறேன். ஆனால்”, “பாராட்டுகிறேன், ஆனால்” என்று “ஆனால்” வந்து விழுந்துகொண்டே இருந்தது. பரவலாக இது பயன்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான்கு கோடி ரூபாய் பின்தங்கிய மக்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்றால் எந்த முற்போக்கு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவரும் இந்தப் பணத்தை அவர்களுடைய சௌகரியங்களுக்காகத் தட்டிப் பறித்துக்கொண்டு போய்விடவே முடியாது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

அதேபோல் ஹரிஜன மக்களுக்காக 1966-67-ல் ரூ. 3.59 கோடி செலவழிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக இன்று ரூ. 8.41 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. வருமானமும் பெருகியிருக்கிறது, அதே நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற நிதி ஒதுக்கமும் பெருகியிருக்கிறது. எதையும் நாம் விட்டுவிடவில்லை.

கிராமப்புறங்களை இணைக்கிற வகையில் ஆயிரம் மைல் நீளத்திற்குப் பேருந்துகள் செல்கிற சாலைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்வது என்று இந்த ஆண்டு முடிவு செய்திருக்கிறோம். கல்விக்காக 1966-67-ல் ரூ. 43.85 கோடி செலவிட்டதற்குப் பதிலாக 1972-73-க்கு ரூ. 89.85 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்து 1966-67 வரை தமிழகத்தில் இருந்த கலைக்கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 105. அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கின்ற கலைக் கல்லூரிகள் மாத்திரம் 64. இந்த 4-5 ஆண்டுகளில் 64 கல்லூரிகள் தோன்றி யிருக்கின்றன. ஆக, இப்போது 169 கலைக்கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அதைப்போலவே, 1966-67 வரை இருந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 2,372. இந்த 4-5 ஆண்டு காலத்தில் 341 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை நகரத்தில் மாத்திரம் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட குடிசைப்பகுதிகள் இருப்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். 1967 ஆம் ஆண்டு வரை சென்னை நகரம், தமிழகத்தில் வேறு சில பகுதிகளும் சேர்ந்து 4,155 குடியிருப்புகள் தான் அந்த மக்களுக்காக, குடிசை வாழ் மக்களுக்காகக் கட்டப்பட்டன. 1967-லிருந்து 1971 வரையில் 7,722 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டன. அவைகளன்னியில், 2,300 தீப்பிடிக்காத வீடுகளும் அவர்களுக்காகக் கட்டப்பட்டன, 1971-72-ல் மாத்திரம் 7,700 குடியிருப்புகள் மேலும் கட்டமுடியும். எனவே, 1967 வரை 4,155 குடியிருப்புகள் இருந்தன என்பதற்கு மாறாக, 1967-லிருந்து 1972-க்குள் 17,060 குடியிருப்புகள் இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவத் துறையிலும், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையிலும் முன்பு செலவழித்ததைவிட இப்போது அதிகப் பணம் செலவழிக்கிறோம் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் பலவற்றை நிதிநிலை அறிக்கையிலே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன்.

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அரசு ஊழியர்களுக்கு எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் படிப்படியாக நிறைவேற்றி வந்தும் கூட, இப்போதும் தந்திருக்கின்ற கோரிக்கைகளை ஆராய்வதற்காக, முரண்பாடுகளைக் களைவதற்கு ஏற்ற வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காக, சேலம் மாநாட்டில் வைத்த அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஆராய்வதற்காக, தலைமைச் செயலாளரைத் தலைமையாகக்கொண்டு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, ஆலோசனைக் குழுவில் அரசு ஊழியர்களுக்கு, அரசு அலுவலர்களுக்கு, ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாம் இடம் அளிக்கப்பட்டபிறகும் அன்றைக்குப் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், என்.ஜி.ஓவோக்களைக் கவனிக்கவில்லை, அவர்களுக்கு எதுவுமே செய்யவில்லை என்று. இரகசியக் குறிப் பேட்டை மட்டும் எடுத்துவிட்டால் போதுமா என்று கேட்டார்கள்.

இந்த இரண்டாவது ஊதியக்குழு வருவதற்கு முன்னாலே, அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே, 1-10-1967 முதல் இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலுமே அரசு ஊழியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி அளிக்கப்படாது இருந்த நேரத்தில் நம் மாநிலத்தில் நகர ஈட்டுப்படி அளிக்கப்பட்டது. இதன்படி ரூ. 500 வரை சம்பளம் வாங்கும் அரசு ஊழியர்கள் அந்தப் படியினைப் பெறுவதற்குரியவர்கள் ஆவர். சென்னைக்கு மாத்திர மல்லாமல், சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்கும், மதுரைக்கும் அந்தத் திட்டம் நீடிக்கப்பட்டது. அடுத்து, ஈட்டிய விடுப்புக்குப் பதிலாகத் தொகை பெறுதல், 30 நாள் ஈட்டிய விடுப்பு எடுத்தால் மேலும் 30 நாள் ஈட்டிய விடுப்புக்குப் பதிலாகத் தொகையைப் பெறுவதற்கும் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இது பின்னர் சம்பளம் ஆணைக்குழுவால் தாராளமாக்கப்பட்டது அனைவருக்கும் தெரியும். மலைவாழ்வுப்படி அளிக்கப்பட்டது. திருமணக் கடன் கொடுப்பதற்கு என்று ஒரு புதிய திட்டம் துவக்கப்பட்டு 1-4-1969 முதல் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஓய்வு ஊதியமாகக் கொடுக்கப்படும் குறைந்த அளவு குடும்ப ஓய்வு ஊதியம் திங்கள் ஒன்றுக்கு 30 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது. அகவிலைப்படி திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அரசுப் பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அந்த அகவிலைப் படி முன்னு முறை உயர்த்தப்பட்டது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

1967-ல் ரூ. 6.88 லட்சமும், 1968-ல் ரூ. 3.60 லட்சமும், 1969-ல் ரூ. 3.60 லட்சமும், இவற்றைத் தவிர அவர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாகத் தரப்பட்ட அந்த 10 ரூபாய்க்கும், ரூ. 500-க்குக் குறைவாக சம்பளம் பெறும் அரசுப் பணியாளர்களுக்கும் அந்த 10 ரூபாய் அளிப்பது என்ற அந்தத் திட்டத்தின் படி, சம்பளக்குழு வருவதற்கு முந்தைய ஆண்டு இந்த அரசின் சார்பில் ஆசிரியர்கள், மற்றவர்கள் ஆகியோருக்கு வழங்கப் பட்டது. இதனால் அரசு அலுவலாளர்களுக்கு ரூ. 6 கோடி வழங்குவதற்கான செலவு ஏற்பட்டது.

சம்பள ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளின் மேல், அரசுக்கு ஏறக்குறைய ரூ. 23 கோடி வரையில் போயிற்று என்பதும், அதிலே சில குறைபாடுகள், முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் குறைகள் தெரிவித்ததன் பேரில், அதற்கான நிவர்த்தி செய்யும் முயற்சிகளை இப்போது அரசு எடுத்து இருக்கிறது என்பதனை நான் மீண்டும் ஒரு முறை இந்த மன்றத்திற்கு நினைவுப்படுத்துகிறேன்.

பயிரிடத்தக்க நிலங்களையும், வீட்டு மனைகளையும் கேரளத்திலே வழங்குகிறார்கள், இங்கே வழங்குகிறார்களா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி சுட்டிக்காட்டாமல், கேரளத்தில் வழங்குகிறார்கள் என்று அளவோடு நம்முடைய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நிறுத்தி விட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் 1947-ம் ஆண்டு முதல் 1967-ஆம் ஆண்டு வரை 20 ஆண்டு காலத்தில் ஒப்படை செய்யப்பட்ட பயிரிடத்தக்க நிலங்கள்—மொத்தமாக ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டவை—2.88 இலட்சம் ஏக்கர்கள் தான். இவற்றால் பயன் பெற்றவர்கள் 1.15 இலட்சம் பேர். ஆனால் 1967-68-லே 7,019 பேரும், 1968-69-ல் 24,604 பேரும், 1969-70-ல் 71,738 பேரும், 1970-71-ல் 99,138 பேரும், 1972 ஜனவரி முடிய 45,000 பேரும் ஆக மொத்தம் ஏறத்தாழ 2,47,000 பேருக்கு இந்த 4-5 ஆண்டு காலத்தில் அந்த பயிரிடத்தக்க நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்கிற நிலை இருக்கிறது.

இதுவரையில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கண்டு வந்த கனவு நிறைவேற்றப்படுகிற அளவில், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக்குகிற திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாத்திரம் ஒரு இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இந்தத் திட்டத்தால் இந்தச் சட்டத்தால் பயன்

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பெறுவார்கள் என்றும் அதனுடைய ஆரம்ப விழாவை சென்ற திங்களில் திருவையாற்றில் துவக்கி வைத்து, முதல் தடவையாக 6,000-க்கு மேற்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த வீட்டு மனைகளை ஒப்படை செய்திருக்கிறோம்.

அதைப்போலவே, குத்தகையாளர்கள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படாத அளவுக்கு நாம் நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றோம். 25,000 பேர் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் திரு. காமராஜர் சொன்னார். அவரது கணக்குப்படி 25 ஆயிரம் பேருக்கு மேற்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலேயும், மற்ற மாவட்டத்திலேயும் உள்ளவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற அளவுக்குக் குத்தகையாளர்கள் நிவாரணச் சட்டம் இந்த மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, ஒரு காலத்தில் முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம் கூட நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்து, அந்தக் காலத்திலே அவர்கள் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களால் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டார்கள். அன்றைக்கு ராஜாஜி செய்ததையே நாங்கள் செய்தாலும் கூட, அதை விட இன்னும் சில பேரைச் சேர்த்துக்கொண்டு, உழைப்பாளிகள், தொழிலாளர்கள், அரசு அலுவலாளர்கள் ஆகியோருக்கு இந்த நிவாரணம் அளிக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட, அதைப் பாராட்டுவதற்கு நம்முடைய ஹாண்டே போன்றவர்கள் முன் வரவில்லை என்று எண்ணுகிற நேரத்தில் உள்ளபடியே நெஞ்சம் கொஞ்சம் சஞ்சலம்தான் கொள்கிறது. ஆனால் அவர்கள் வாயாரப் பாராட்ட விரும்பாவிட்டாலும், உள்ளூர மகிழ்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். வாயார வாழ்த்துவதை விட மனதார வாழ்த்துவது மேலும் சிறப்பானது. சிலாக்கியமானது என்று மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இராஜாஜியே பாராட்ட மாட்டாரா? ஹாண்டே மாட்டாரா? நான் 1938-ல் கொண்டு வந்ததைத்தான், இப்போது இவர்கள் செய்து இருக்கிறார்கள். பரவாயில்லை, என்று சொல்லியிருப்பார். ஆனால் அரசியலுக்காகப் பாராட்டத் தோன்றுது.

முன்னேற்றக் கழக அரசு நற்போக்கு எண்ணங்களின் அடிப்படையில் செல்லுகிற அரசு, ஏழைகளின் அரசு,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், உழவர், பெருமக்கள், உழைப்பாளிகள், அலுவலாளர்கள் இவர்களுக்காகப் பாடுபடுகிற இந்த அரசு, சமதர்ம அடிப்படையிலே தான் இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் இந்த அவையிலே அறிவித்து இருக்கிறது. இந்த சமதர்மத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே கட்சி நடத்தி வருகிற இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. தங்கமணி போன்றோர் கூட இன்னும் கொஞ்சம் வாயார மனமாரப் பாராட்டி இருந்தால் என்ன? அதில் ஏன் இவ்வளவு சிக்கனம்? இவ்வளவு செட்டு? பக்கத்திலே இருக்கிற கேரளாவை வாழ்த்துகின்ற அளவுக்கு வாழ்த்தாவிட்டாலும், தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் எங்களை அதிலே ஒரு 50 சதவிகிதமாவது வாழ்த்தியிருக்கக் கூடாதா?

தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற ஹரிஜன மக்களின் காலனிகளை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்தால், பல ஆண்டு காலமாகக் கணக் கெடுத்துப் பார்த்ததில் 1966-ம் ஆண்டு வரை 20,000—25,000 ஹரிஜன குடியிருப்புகள் 22.5% குடியிருப்புகளுக்குத்தான் ஆண்ட அரசு அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்து இருந்த வீடுகள், ஹரிஜனக் குடியிருப்புகள் 2,000 குடியிருப்புகளுக்குத்தான் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் கழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு 15,600 ஹரிஜன குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1972-73-க்குள் எல்லா ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கும் மின் வசதி செய்து கொடுக்கும் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடியும்.

அதைப்போலவே, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் வசதி அளிக்கும் திட்டமும் முழுமையாக வெற்றி பெறும். அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோபால் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சொன்னார்கள். 1966-ல் 1,070 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வந்தது, இப்போது 150 மெகாவாட் தான் அதிகரித்து இருக்கிறது என்று குறை கூறினார்கள். அது தவறான கணக்காகும். தற்போது 1,475 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இது 515 மெகாவாட் அதிகரித்து இருக்கிறது. எண்ணூர் அனல் மின் திட்டத்தின் 3-வது பிரிவு இந்த மாத இறுதிக்குள் செயல்படத் தொடங்கும். இதனால் மேலும் 110 மெகாவாட் உற்பத்தி அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடும். ஆகவே 1966-லிருந்து 1972 வரை கூடுதல் உற்பத்தித் திறன் 515

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மெகாவாட் ஆகும். மேலும் குந்தா 4-வது நிலையின் மூலம் 110 மெகாவாட்டுகளும், எண்ணூர் 5-வது பிரிவின் மூலம் 110 மெகாவாட்டும், சுருளியார் மூலம் 35 மெகாவாட்டும், சேர்வலார் மூலம் 30 மெகாவாட்டும், நெல்லித்துறை மூலம் 50 மெகாவாட்டும், ஆக எடுத்துக் கொள்ளப்படவிருக்கிற இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் மொத்தம் 335 மெகாவாட்டுகள் உற்பத்தித் திறன் கிடைக்கும்.

இது தவிர. பாண்டியார்-புன்னம்புழா திட்டம் 100 மெகாவாட்டும், சோளத்திப்புழா திட்டம் 40 மெகாவாட்டும், காடம் பாரை திட்டம் 400 மெகாவாட்டும் தரக்கூடிய இந்தத் திட்டங்களும் விரைவில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவிருக்கின்றன.

மேலும், இந்த ஆட்சியில் தொழில் வளர்ச்சியே இல்லை, தொழில் வளம் நலிந்து விட்டது என்று சில பேர்கள் குறைப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், தற்போது 100 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு முதலீடு செய்யக்கூடிய துத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை நெறவி வாட்டர் ப்ளான்ட் போன்ற திட்டங்கள் பழைய அரசினால் கைவிடப்பட்டு, இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு இந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் தொடங்கியிருக்கிறது என்பதைத் தொழில் வளர்ச்சி இல்லை என்று சொல்பவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

300 கோடி ரூபாய் செலவில் சேலத்தில் ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலைத் திட்டம் விரைவிலே தொடங்கவிருக்கிறது. அதற்கு எல்லா வகையான தொடக்க வேலையும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எட்டுக் கோடி ரூபாயில் நைலான் தொழிற்சாலையும், 10 கோடி ரூபாய் செலவில் ரப்பர் டயர் தொழிற்சாலையும் தொடங்கப்படவிருக்கிறது. பாலிஸ்தர் தொழிற்சாலை ஒன்று தொடங்கப்பட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இங்கே மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்படவில்லை. இந்த அரசிற்கு சரியான தொழிற்கொள்கை இல்லை, தொழிலாளர்களை எப்படி நடத்துவதென்று தெரியவில்லை என்றெல்லாம் குறை கூறப்பட்டது. நம்முடைய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும், கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர்களும் சுதந்திரா உறுப்பினர்களும், மற்ற கட்சி உறுப்பினர்களும் அதை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி அரசுக்கண்ணல் அவர்கள் பேசியபோது மற்ற

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

மாநிலங்களில் எப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார். மைசூர் மாநிலத்தில் 871-ம், ஆந்திரத்தில் 647-ம், மேற்கு வங்கத்தில் 531-ம், கேரளத்தில் 293-ம், ஒரிசாவில் 66-மாக தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிலே மறுபடியும் தொடங்கி நடத்தப்படுகிற தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை குறைவானதுதான் என்கின்ற கணக்கே தவிர, வேறல்ல.

ஆனால், தமிழ்நாட்டில் மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் 22 தான். மற்ற மாநிலங்களைப் பார்க்கிறபோது நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் குறைவான தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலும் 6 தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்பட்டுவிட்டன. இங்கே மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளும் நாம் மத்திய சர்க்காரை அணுகி இன்றைக்கு அதிலே கிடைத்திருக்கின்ற வெற்றிகளும் இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கெல்லாம் தெரியும். ஆகையால் அதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் தொழிலாளர்களின் கிளர்ச்சியில் இந்த அரசு நிதானமாகக் கவனிக்கும் தன்மையில், அதற்கு முந்தைய அரசு கவனித்திருக்கிறதா என்பதையும் தொழிலாளர்களின் நலன் ஒன்றுதான் எங்கள் குறிக்கொள் என்று இங்கே முழுக்கமிட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்கே. போன்றவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அனந்தநாயகி அவர்கள் நேற்றுச் சொன்னார்கள்—“நானும் சிம்சன் அறுவர் குழுவில் இருந்து பார்த்து விட்டேன். அங்கே கோரிக்கைகளைவிட வன்முறைச் செயல்கள் தான் வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத் Industrial fabric will be completely torn by these elements.

என்பதைத்தான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மேற்கு வங்கத்தில் தொழில் அமைதி கெட்டுப்போய்த் தொழில்கள் வேறு இடங்களுக்குப் பறந்து போய்க்கொண்டிருக்கிற அதே நிலை தமிழ்நாட்டிலும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே நாம் இங்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே வன்முறைச் செயல்கள் நடக்காத முறையில் பார்த்துக்கொண்டால்தான் தொழில் அமைதி ஏற்படும்.” என்று சொன்னார்கள். முழுக்க முழுக்க அதரிக்கவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட வன்முறைச் செயல்கள் ஏற்படும். அந்த வன்முறையைத்

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தூண்டி விடுபவர்கள் யார் என்றெல்லாம் நான் இந்த அவையிலே எடுத்துக் காட்டியபோது, அவர்களுக்குச் சார்பாக நின்றுகொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை ஒரு மூலையிலே தள்ளி அதன் மீது யார் யார் குற்றம் சாட்டுகிற பணியிலே ஈடுபட்டிருந்தார் களோ அவர்கள் எல்லாம் இந்த உண்மையை உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

வன்முறை மூலமாக எந்தக் காரியமும், அது எந்தப் பகுதியிலே நடைபெற்றாலும், அதை நாம் அனுமதிக்க முடியாது, அதில் எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் ஈடுபட்டாலும் இந்த அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக்காது என்பதற்கு அடையாளமாகத்தான் அந்தக் கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டவர்கள்—கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களா அல்லது காங்கிரசுக்கு ஆதரவாளர்களா—கம்யூனிஸ்டுகளா என்றெல்லாம் பார்க்காமல் அவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் அதுவாக்கும் மேற்பட்ட கழகச் சார்புடைய தொழிலாளர்கள் அடிபட்டு மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டபோதும் கூட அவர்களால் புகார் செய்யப்பட்டவர்கள் அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டனவே. ஏனென்றால் தொழில் அமைதி பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, அதைப்போல, கழகம் அல்லாத தொழிலாளி தாக்கப்பட்ட நேரத்தில் கழகச் சார்புள்ள முக்கியஸ்தர் கைது செய்யப்பட்டதையும் இந்த அவை அறியும். ஆகவே நாங்கள் தயவு தாட்சன்யம் இல்லாமல் பாரபட்சம் காட்டாமல் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றோம்.

எத்தனையோ கிளர்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன, மறந்திருக்க முடியுமா? 1947-48-லிருந்து நடைபெற்ற போராட்டங்களில் 1967 வரை காங்கிரஸ் ஆட்சியில் துப்பாக்கிகள் பேசின. இந்த அரசில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெறவில்லை என்று கூறவில்லை. எந்த அளவுக்குக் குறைவாக நடந்திருக்கின்றது?

எவ்வளவு பய உணர்ச்சியோடு துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன? எந்தெந்த கட்டங்களுக்குப் பிறகு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது? அப்படி மீறி நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களுக்கு உடனடியாக எத்தனை நீதி விசாரணை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? இந்தக் கணக்கெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

ஆனால் முதுகுளத்தூர் போன்ற பெரிய சம்பவங்களுக்குக்கூட நீதி விசாரணை வைப்பதற்கு முடியாது என்று மறுத்தவர்கள் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே மேடைகளிலே ஏறிக்கொண்டு ஜனநாயகத்தைப்பற்றி முழங்குகிற முழக்கங்கள் இருக்கிறதே! ஆஹா ஹா அதைப் பார்த்தால் நமக்கே வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு முழங்கியிருக்கிறார்கள்.

இங்கே அண்ணா அவர்களும், கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் நண்பர் சசிவர்ணத்தேவர் போன்றவர்களும் அன்றைக்கு கேட்டதெல்லாம், முதுகுளத்தூரிலே 40 நாள் ரணகளம் ஏற்பட்ட பிறகு—வைக்கோல் போர் கொளுத்தப்பட்டு—வீடுகள் நீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டு ஐந்து பேரோ ஆறு பேரோ கைகளும் கண்களும் கட்டப்பட்டது, கீழ்த்தாலிலே துப்பாக்கியால் நேருக்கு நேரே சுடப்பட்டு வயல்களிலே குழந்தைகளுடைய பிணம், வாய்க்கால்களிலே பெண்கள் பிணம்—வைக்கோற் போரிலே கற்பழித்த மாதர்கள் என்கின்ற அளவுக்கு பயங்கரமான பட்டியல் வெளிவந்த அந்தக் காலத்தில் குறைந்தபட்சம் கேட்கப்பட்டது ஒரே ஒரு நீதி விசாரணைதான், வைக்கப்பட்டதா? இல்லை. ஆனால் ஒரு துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் இரண்டு பேர் செத்தார்கள், அல்லது ஒருவர் காயம் அடைந்தார்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : May I just put one question to the Chief Minister?

அன்றைக்கு விசாரணைக்கு ஒரு ஐ.சி.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டு நீதி விசாரணை நடத்தினார்கள். முதல்வர் அவர்கள் அதை மறைப்பதைப்போல் கூறுவது . . . ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஐ.சி.எஸ். அதிகாரி போதாது, நீதிபதி விசாரணை வேண்டுமென்றுதான் சொன்னோம். இன்றைக்கு உங்களுக்கு இங்கே இருக்கிற நீதிபதியே போதவில்லையே? மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தல்லவா நீதிபதி வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள்? அந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறீர்களே? அதிலே முற்போக்கு சக்கியாக இருக்கிறீர்களே? அன்றைக்கு 40 நாட்கள் ரத்த வெள்ளம் ஓடியது. அன்றைக்குக் கேட்டதெல்லாம் என்ன? யார் துண்டிவிட்டார்கள்? ஏன் இவ்வளவு பேர்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்? ஏன் கட்டி

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வைத்துச் சுட்டார்கள்? அப்படிச் செய்ததற்கு எல்லாம் நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று அன்றைக்கு அண்ணா அவர்களும், சசிவர்ணத் தேவரும், மூக்கையாத் தேவரும் கேட்டார்கள். ஆனால், அன்றைக்கு அதற்கு ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்களா? இல்லை அதற்கு காமராஜர் ஆட்சியில் நீதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. எஸ். அவர்கள் காமராஜரின் பக்கத்திலிருந்துகொண்டு சொன்னார்கள். எடுத்ததற்கெல்லாம் நீதி விசாரணை வைத்தால் போலீசார் புகழ் கெட்டுவிடும் என்று சொன்னார்கள். அது குறிப்பிலிருக்கிறது. இப்படிச் சொல்லக் கூடிய நிலை அன்றைக்கு. ஆனால் இன்றைக்கு அப்படியா? அன்றைக்கு, மதுரை டி.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்த காரணத்தால் 27-1-1948 முதல் நிகழ்ந்த வேலை நிறுத்தத்தின்போது கலவரம் ஏற்பட்டு, காவல் துறையினர் கண்ணீர்ப் புகையும், தடியடியும் பயன்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. 1-1-1948-லிருந்து 31-1-1948 வரை வேலை நிறுத்தம் முடியும் வரை இரவில் ஊரடங்கு உத்தரவும் மதுரை நகரத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்டது. 21-11-1949-ல் நாமக்கல் காவல் நிலையத்தில் கைது செய்து வைக்கப்பட்டு இருந்த சில கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு ஆதரவாக காவல் நிலையம் நோக்கி ஓடி வந்த சும்பலைக் கலைக்க காவல் துறையினர் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து மூவர் காயமுற்றனர்.

8-6-1953-ல் பவானி எஸ்டேட், நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட தொழிலாளர் கலவரத்தின்போது காவல்துறை தடியடிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டி நேர்ந்தது.

15-7-1953-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ரயில் நிறுத்தப் போராட்டத்தின்போது தூத்துக்குடியிலும், டால்மியாபுரத்திலும் காவல் துறையினரால் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. அறுவர் உயிர் இழந்தனர்.

26-1-1957-ல் வால்பாறை தோட்டத் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தின்போது காவல்துறை தடியடிப் பிரயோகம் செய்து துப்பாக்கிப் பிரயோகமும் செய்தனர். நால்வர் இறக்க அறுவர் காயமுற்றனர்.

1958-ல் துறைமுகத் தொழிலாளர் போராட்டத்தின்போது, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் அறுவர் இறந்தனர்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

26-11-1960-ல் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கொல்லங்கோட்டில் மீனவர்கள் சிலரை மதுவிலக்குக் குற்றங்களுக்காகப் பிடிக்கச் சென்றபோது, கலவரம் ஏற்பட்டு, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் ஒருவர் இறந்தார்.

17-3-1963-ல் மீன் பிடித்தல் தகராறு சம்பந்தமாக திருமங்கலம் (மதுரை மாவட்டம்) அருகே உப்பனூரில் கலவரம் ஏற்பட்டு, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் ஒருவர் அங்கேயே மாண்டார். இருவர் மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்லும்போது மாண்டனர். பத்து பேர் காயமுற்றனர்.

1964-ல் அரிசிப் பற்றாக்குறை காரணமாக எழுந்த கலவரங்களில் 17-10-1964-ல் அர்ச்சுனன் கோவை நகரில் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டார்.

2-12-1964-ல் நாகர்கோவில் ஸ்காட் ரிஸிஸ்தவக் கல்லூரி மாணவர்கள் நடத்திய போராட்டத்தில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் இரு மாணவர்கள் காயமுற்றனர். 28-4-1965-ல் சேடப்பட்டி பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தல் குறித்து நடந்த கலவரத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. இருவர் மருத்துவ மனையில் இறந்தனர். நால்வர் காயமுற்றனர்.

சேலம் சிறைச்சாலையிலே 23 கம்யூனிஸ்டு கைதிகளைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். பூட்டப்பட்டிருந்த சிறைச்சாலையின் கதவு துவாரத்தில் துப்பாக்கி முனையை வைத்து, பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்த 23 கம்யூனிஸ்டு கைதிகளையும் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டு, அந்த 23 பிணங்களையும் கொண்டுவந்து மன்களை மார்க்கெட்டிலே அடுக்கி வைப்பதுபோல் அடுக்கி வைத்துக் காட்டியவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியினர். இரணியன் யார்? குப்பு யார்? இவர்களெல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்படவில்லையா? அப்போதெல்லாம் சட்டம், அமைதி கெட்டுப் போகவில்லையா? அந்தத் துப்பாக்கிச் சூடுகள் எல்லாம் எதைக் காட்டுகின்றன? அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே சட்டம், அமைதி ஒழுங்கு எல்லாம் சீர்குலைந்து விட்டது என்று பேசப்படுவதேன்? ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களிலே நடைபெற்ற சம்பவங்கள் வைத்துக் கொண்டு இவ்வாறு பேசுவது முறைதானா? தமிழ் நாட்டைப் பற்றி பேசுகின்ற நீங்கள் மற்ற மாநிலங்களிலே என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்த்தீர்களா?

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தமிழ்நாட்டிலே 1965-ல் மாநிலமெங்கும் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி நடைபெற்றது. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே 51 பேரைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். இதை நான் சொல்லவில்லை. முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களே சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டமன்றத்திலே மதியழகன் அவர்கள், “150 பேரை சுட்டுக் கொன்றீர்களே” என்று கேட்டார். அதற்கு அப்போதைய முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் - 51 பேரைத்தான் சுட்டுக்கொன்றோம் என்று இதே மன்றத்தில் கணக்குக் கொடுத்தார்கள். கிளர்ச்சியின்போது துப்பாக்கிச் சூட்டிலே இரண்டு மாணவர்கள் இறந்தார்கள். ‘தமிழ் வாழ்க, இந்தி ஒழிக’ என்று தீக்குளித்து எட்டு பேர் செத்தார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் அப்போது கேட்கின்ற நேரத்திலே பக்தவத்சலனார் என்ன சொன்னார் தெரியுமா! அவர்கள் எல்லாம் கடன்பட்டல்லவா செத்தார்கள்? என்றார்.

அந்த அளவுக்கு இழிவாகத் தவிர தமிழ் கூறியும் தீக்குளித்துச் செத்தவர்களைப் பற்றி இந்த மாநிலத்தில் அன்றைக்கிருந்த முதலமைச்சர் பேசவில்லையா? அன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே ஏதோ பெரிய கலவரம் என்று எல்லாம் சொல்கிற இதே நேரத்தில் மற்ற மாநிலங்களிலே என்ன நிலைமை? பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் தெரியும்.

Firing at Thumba : boy dies—Trivandrum.

Police Firing on Fishermen at Thumba—Trivandrum.

Police-Student Clash in Quilon—Trivandrum.

Hartal in Quilon over college incidents— Quilon.

Curfew Follows Police Firing in Ahmedabad.

Eight die in Punjab Police Firing.

Police Firing in West Bengal Town.

Rajathan Government Staff lathicharged.

Five injured, 16 Huts Damaged in Clash—Trivandrum.

One Killed in Police Firing in Bengal—

Mob Violence in Gulbarga : Police Open Fire.

Two Killed in Poll Clash near Vijayawada.

Army Column arrives in Riot-torn Gulbarga.

Mob Lathi-charged in Srinagar.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 40]

இப்பொழுதே எண்ணிறந்த ஆதாரங்கள் பல்வேறு மாநிலங்களில் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதற்குச் சான்றுகளாக இருக்கின்றன. இப்படி மற்ற மாநிலங்களிலே நடக்கக்கூடியவைகளை எல்லாம் சொன்னதால் இங்கே எதுவும் நடைபெறவில்லை என்று நான் பைத்தியக்காரத்தனமாக வாதிட விரும்பவில்லை. அசம்பாவிதங்கள், வன்முறைகள் நடைபெறக்கூடாது என்பதிலே நாங்கள் எவ்வளவு அக்கறை காட்டி வருகிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகவே இவைகளையெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

தமிழ்நாட்டிலே இங்கொன்றும், அங்கொன்றுமாக நடைபெற்ற சில சம்பவங்களை வைத்துக்கொண்டு, இங்கே சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி கெட்டு விட்டது, அராஜகம் நடக்கிறது, ஊழல் மலிந்து விட்டது, ஆகவே இந்த தி.மு.க. அரசை ஒழித்துக்கட்ட அணி திரளவேண்டுமென்று காமராஜர் வீர முழக்கம் செய்து வருகிறார். ஆனால் காமராஜர், 'ஐந்தாண்டுக் காலம் ஆளட்டும்; அதற்குப் பின்னால் பதவியில் வரவிடாமல்' ஒழித்துக்கட்டுவோம், அது வரையும் பொறுத்திருப்போம்' என்று கூறுகிறார். ராஜாஜி அவர்களோ, இப்பொழுதே ஒழித்துக் கட்டிவிட வேண்டுமென்று குரலெழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். தன்னுடைய துணைக்குக் காமராஜரையும் இழுக்கிறார். ஆனால் பச்சைத் தமிழர் காமராஜர் ராஜாஜியின் வலையில் விழமாட்டார் என்று நிச்சயம் நம்புகிறேன்.

'கோடு உயர்ந்தது, குன்றம் தாழ்ந்தது' என்று வீர முழக்கம் எழுப்பிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட எங்களை, அந்த உயர்ந்த பாரம்பரியத்தில் வளர்ந்த எங்களை அவ்வளவு சுலபத்தில் நினைத்தாலே ஒழித்து விடலாம் என்று, ராஜாஜி அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கல்லியைப் பொறுத்த வரையில் காமராஜ் அவர்கள் எடுத்த சரியான நடவடிக்கையின் காரணமாக, குடியாத்தம் தேர்தலிலே காமராஜர் வெற்றிபெற வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா பாடுபட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்குக் காமராஜ் அவர்கள் 'இந்த அரசை மாற்றியே ஆகவேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசை மாற்றி விடுவதிலே காமராஜரை விட ராஜாஜிக்கு அதிக அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒருவேளை

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ராஜாஜிக்கு வயது அதிகமாகிவிட்டதால் விறுவிறுப்பாகச் செயல்பட்டு, விரைவிலே இந்த அரசை ஒழித்துக்கட்டி, அதைப் பார்த்து கிழவேண்டுமென்று விருப்பம் கொண்டிருக்கின்றாரோ என்று நினைக்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே :

The Hon. Chief Minister made a remark that how long Rajaji may live or whatever it is. I am coming to the point.

ராஜாஜி அவசரமாக இருக்கிறார்கள். வயது ஜாஸ்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. (சில உறுப்பினர்கள் : உட்கார், உட்கார்) அதனால்தான் இப்படி நினைக்கிறார் என்று முதலமைச்சர் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. அவர் எத்தனை ஆண்டு இருப்பாரோ நமக்குத் தெரியாது. நான் கேட்ப தெல்லாம், மற்ற மாநிலங்களிலே நடப்பவைகளைப் பற்றியும், வேறு பல நிகழ்ச்சிகளையும் குறிப்பிடுகின்ற முதலமைச்சர் அவர்கள், சிம்சன் விவகாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

What are the steps we are going to take? That is the subject matter of the controversy. There is no point in going round and getting vicarious satisfaction in what is happening in other States. What is the solution?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் இதாவரை எடுத்து . . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்- டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது 'உட்கார், உட்கார்' என்று சொன்னார்கள். அது முறையல்ல. It is not fair.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் அது முறையல்லதான். It is not fair.

A VOICE : It is not a fair price shop.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Hon. Members should not say that it is not a fair price shop. That is also not fair.

THIRU J. JAMES : It is not a toddy shop also.

[1972 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் தமது உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது - இந்த விவாதத்தை வேக முடையதாகக்கேவண்டாம், விவேகம் உடையதாகக்கேவண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ராஜாஜி அவர்களுக்கு வயது அதிகமாகிவிட்டது; அதனால் அவருடைய காலத்திலேயே தி.மு.க. அரசை ஒழித்துக்கட்டி, அதைப் பார்த்து மகிழ்ந்திட நினைக்கிறார் என்று நான் சொல்வதாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். நான் அந்த எண்ணத்தில் சொல்ல வில்லை. ராஜாஜி அவர்கள் நீண்ட நாள் வாழ வேண்டும் என்பதிலே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைவிட நான் மிகுந்த அக்கறை உடையவன். 1976-லும், இந்த அரசு கவிழாமல், இதே மாதிரியான கூட்டணியோடு தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பதற்கு ராஜாஜி அவர்களின் இம்மாதிரியான உதவி எங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. 1981-லும் இந்த ஆட்சி நடைபெறுவதை அவர் பார்த்து மகிழ வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. நான் குறிப்பிட்டது, காமராஜரை விட ராஜாஜிக்கு அதிக வயதாகி விட்டதால், அவரைவிட அதிகக் கோபம் வருகிறது. அதனால் தான் இப்படிப் பேசுகிறார் என்பதுதான், இதைத் தவிர வேறென்றுமல்ல.

சிம்ஸன் தொழிற்சாலையைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைத் தகராறுகளை விரைவிலே தீர்க்கின்ற வகையிலே அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. அரசின் நடவடிக்கைகள் போதாது, கோபால் அவர்கள் தலைமைப் பதவியிலிருந்து விலக வேண்டும். என்றும், ஒரு குழு அமைத்து அந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு அறுவர் குழு ஒன்றை அமைத்தோம். கோபால் தானாகவே விலகிக் கொண்டார்கள். அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள்தான் அதன் கன்வீனராகவும் இருந்தார்கள். குழு அமைக்கப்பட்ட சில நாட்களிலேயே எங்களுக்குத் தெரியாமலேயே அறுவர் குழுவைக் கலைத்துவிட்டார்கள். கலைத்து விட்ட பின்னால் சொன்னார்கள், 'சேதி தெரியுமா, அறுவர் குழுவைக் கலைத்துவிட்டோம்' என்று. எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மா. வே. நாராயணசாமி அவர்களும் அறுவர் குழுவிலே இடம் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால் பெரும்பான்மை முடிவு எப்படி

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருக்கிறதோ அதற்கு ஒத்துப்போகும்படி அவரைக் கேட்டிருந்தோம். இப்போது அந்தப் பிரச்சனையில் நல்லதொரு முடிவினைக் காண்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இங்கே வந்திருந்த மத்திய அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். அந்த ஏற்பாட்டினாலும் சரியாகவில்லை என்றால், மேலும் என்ன செய்யலாம் என்றும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அறுவர் குழு கலைக்கப்பட்டது முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதற்குக் காரணம், அந்த அந்த அகில இந்தியக் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளை அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டதுதான். அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, வேறு வழியில்லாததால் அறுவர் குழு கலைக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்த மதிப்பை எங்களுக்குக் கொடுத்திருந்தால், எல்லோரும் போன பின்னாலும் நாம் இதைத் தவிர இன்னொருவது இருந்திருக்கலாமே (பலத்த சிரிப்பு).

DR. H. V. HANDE : I will be happy if the Hon. Chief Minister in his reply concerning Simpson and Company would say whether it is possible for the Chief Minister to think of holding an election as early as possible. I have a feeling that unless an election takes place and somebody—X, Y or Z, it does not matter—is elected, unless a democratic process is adopted there, it will not be possible to solve the problem. May I request the Hon. Chief Minister to give consideration to this point of view in an objective manner?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதைப்பற்றி வேறு விரிவாகச் சொல்லவில்லை. யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அதைத்தான் திரு. கமல்கர் அவர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைத் தொடர்ந்து ஏற்பாடுகள் நடைபெறும்.

சட்டம் ஒழுங்கு அமைதி கெட்டுவிட்டது என்று பேசுவதற்கு அடுத்தப்படியாக—அடுத்தப்படி என்று இல்லாமல் முதற்படியாகவே—ஊழல், லஞ்சம் இவைகளைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. ஆனால் குறிப்பிட்ட எந்தக் குற்றச் சாட்டும் எடுத்து வைக்கப்படாமல்—அதை விசாரியுங்கள், இதை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

விசாரியுங்கள் என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதல்ல, ஆதாரத் தோடு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று அரசுத் தரப்பில் இருந்து விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைக்கு பார்லேட் ப்ளாக் உறுப்பினர் திரு. கே. கந்தசாமி அவர்கள் பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் குற்றம் சாட்டிப் பேசியபோது கூட திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் “இப்படி எல்லாம் ஆதாரம் இல்லாமல் குற்றம் சாட்டுவது பொருத்தம் தானா? இப்படிச் சொல்வதை மாதல் அமைச்சர் அவர்களால் விசாரிக்க முடியுமா? என்று கேட்டார்கள். நான் அதற்கு, “விளக்கம் தேவையில்லை, வதந்தி என்பது இருபுறம் கூறுள்ள கத்தி போன்றது. பயன்படுத்து கிறவர்களையே தாக்கக் கூடும்” என்றேன். அதைத்தான் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வதந்திகளை வைத்து நான் விசாரணை நடத்த முடியாது, குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னால் விசாரணை நடத்தத் தயார் என்று கூறியிருக்கிறேன்.

அரசியல் நிலையில் ஊழல் எப்படி நடைபெறுகின்றது என்று எண்ணிப்பார்த்தால், வெளியில் பேசுவதை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு முன்னாள் முதல் அமைச்சர் பெரிய அளவில் ஊழல் நடப்பதாகப் பேசிவருகிறார். என்ன ஊழல் நடந்தது? யார் காலத்தில் நடந்தது என்பதை மக்களே அறிவார்கள். 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராவை 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராவாகக் குறைத்ததன் காரணமாக எத்தனை ஏக்கராக்கள் அரசுக்குக் கிடைத்தன என்று கேட்கிறார்கள். 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராவாக நாம் குறைத்தபோது அதிகமான பலன் காணமுடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன? இரண்டாயிரம் ஏக்கரா, மூவாயிரம் ஏக்கரா, நாலாயிரம் ஏக்கரா என்று நிலம் வைத்திருந்தவர்கள் எல்லாம் 1959-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திற்கு முன்னால் பெரும் பகுதியை விற்றுவிட்டார்கள். அப்படி நிலங்களை விற்றவர்கள் யாரேனும் ஒருவர் பெயருக்கு விற்றார்களா என்றால் இல்லை. குறிப்பாக திரு. கருப்பையா ஈழப்பனார்—கபிஸ்தலம்—அவர் களுக்குச் சொந்தமாக இருந்த நிலம் 2,028 ஏக்கராவாகும், அவரிடம் இருந்து சர்ப்பளஸ் எகிர்பார்த்தது 1983 ஏக்கராக்கள். ஆனால் 1959-ஆம் ஆண்டு கடைசியில் 1,464 ஏக்கராக்களை அவர் விற்றுவிட்டார். அந்த நிலங்களையும் 30 க்கும் மேற்பட்டவர் களுக்கு விற்று இருக்கிறார். இப்படி விற்பனை செய்யப்பட்ட

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வகையில் 1464 ஏக்கராக்கள் போய்விட்டன. கடைசியாக அவரிடம் இருந்து சர்க்காருக்குக் கிடைத்தது 5 ஏக்கராக்கள் தான்.

உக்கடை ஏ. அப்பாவுத் தேவர் அவர்களுக்குச் சொந்தமானது 1605 ஏக்கராக்கள். அவரிடம் இருந்து 1541 ஏக்கராக்களை அரசு எதிர்பார்த்தது. ஆனால் 60-ஆம் ஆண்டு உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்படி அவரிடம் இருந்து கிடைத்தது 113 ஏக்கராக்கள் தான். காரணம் 59-ஆம் ஆண்டு கடைசிக்கூள்ளாக அவர் 502 ஏக்கராக்களை 21 பேர்களுக்கு விற்றுவிட்டார். பாக்கி நிலங்களை டிரஸ்டிகளாக எழுதிவைத்துக்கொண்டுவிட்டார்.

உக்கடை ஏ. விஸ்வநாத தேவர் அவர்களுக்குச் சொந்தமானது 582 ஏக்கரா. அதில் இருந்து சர்க்காருக்கு ஒன்றுமே வரவில்லை. பூண்டி ஏ. வீரய்ய வாண்டையாருக்குச் சொந்தமானது 467 ஏக்கரா. அதில் இருந்தும் சர்க்காருக்கு ஒன்றும் வரவில்லை. பூண்டி ஏ. அப்பாவு வாண்டையாருக்குச் சொந்தமானது 385 ஏக்கராகள். அவரிடம் இருந்து 337 ஏக்கரா சர்ப்ளஸ் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 307 ஏக்கராக்களை விற்றுக்கொண்டுவிட்டார். கிடைத்தது 30 ஏக்கராதான். பூண்டி லி அப்பாசாமி வாண்டையாருக்குச் சொந்தமானது 625 ஏக்கரா. அதில் இருந்து 552 ஏக்கரா சர்ப்ளஸ் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டுவிட்டார். ஆகவே அதில் இருந்து கிடைத்தது ஒன்றுமே இல்லை. ஆக வாண்டையார் குடும்பத்திற்கு மட்டும் நாலாயிரம் ஏக்கராக்களுக்கு மேல் 1959-ஆம் ஆண்டில் இருந்தும் 60-ஆம் ஆண்டு சட்டப்படி அந்தக் குடும்பத்தில் இருந்து 48, 49 ஏக்கராக்களுக்கு மேல் அரசுக்கு சர்ப்ளஸ் கிடைக்கவில்லை. இதைப்போல ஏற்கனவே வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியாருக்கு மட்டும் ஏழாயிரம் ஏக்கரா கரும்புத்தோட்டம் என்கிற அடிப்படையில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுவிட்டது.

நான் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 138 பேர்களைப்பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன். தஞ்சாவூர், மாயவரம், நாகப்பட்டினம் தாலுக்காக்களில் மட்டும் 138 பேர்களுக்கு 1959-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் சொந்தமாக இருந்திருக்கக்கூடிய நிலம் 48,924 ஏக்கராக்கள். அதிலே 60-ம் ஆண்டு உச்ச வரம்பு சட்டப்படி அரசுக்குக் கிடைத்தது 6,624 ஏக்கராக்கள் தான் நான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

கேட்கிறேன், எப்படி திடீரென்று 1959 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இந்த 138 நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மட்டும் தங்கள் நிலங்களை விற்றுவிட வேண்டும் என்று உணர்ச்சிக்கு வந்தார்கள்?

இதுபோன்ற உச்சவரம்புச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுவிட்டது. என்ன என்ன அறக் கட்டளைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப் போகிறார்கள் என்பதும் தெரிந்துவிட்டது. ஒருவர் தம் பங்களாவில் உள்ள கிருஷ்ணன் படத்திற்கு பூஜை செய்வதற்காக என்று 63 ஏக்கராவை டிராஸ்ட் செய்து வைத்திருக்கிறார். கிருஷ்ணன் படத்து பூஜைக்காக டிராஸ்ட் எழுதிவைக்கட்டும். கல்விக்காக டிராஸ்ட் எழுதி வைக்கட்டும் கன்னிகாபரமேஸ்வரி அம்மனுக்காகவோ, காளிக் காகவோ, மாரியம்மனுக்காகவோ டிராஸ்ட் எழுதி வைக்கட்டும். டிராஸ்டிகள் என்ற பெயரால் அவை வைக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படும் என்பது தெரிந்துவிட்டதன் காரணத்தினால்தான் அவர்கள் அன்றைக்கு அப்படி எழுதிவைத்தார்கள். நான் சொன்னது எல்லாம் 138 பேர்களுடைய கணக்குத்தான். தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. சுப்பையா அவர்களுக்குத் தெரியும். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்களுக்குத் தெரியும். சர்வோதய கமிட்டித் தலைவர் திரு. ஜகந்நாதன் அவர்களுக்குத் தெரியும். கட்டளைகளின் பெயரால் இப்படிப் பல்லாயிரம் ஏக்கராக்களை எழுதி வைத்துவிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டதன் மூலம் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக் கணக்கான நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகள் 1960-ம் ஆண்டிலே ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைவிட பெரிய ஊழல் ஒன்று இருக்க முடியுமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராவை பதினேந்தாகக் குறைத்ததன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு நிலம் கிடைத்தது என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைத்தான் சொல் கிறேன். அடிப்படை ஊழல் 1959லேயே நடந்துவிட்டது. 48 ஆயிரத்துச் சொச்சம் நிலங்களில் இருந்து கிடைத்ததே 6,624 ஏக்கராக்கள் தான் என்கிறபோது இதில் இருந்து அதிகமாக எவ்வளவு கிடைத்துவிட முடியும்? சிலர் 30 ஸ்டான்டர்ட்

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஏக்கருக்கு வைத்திருந்தார்கள். இன்னும் சில புத்திசாலிகள் 25 ஏக்கராவுக்கு, 20 ஏக்கராவுக்குக் கூட குறைத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தவறு 1959-இல் நடந்தது என்று சொன்னதுபோல இப்போது தவறு நடக்கவில்லை என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இப்போது கிடைத்த நிலம் எவ்வளவு என்று சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாலாயிரம் போனது பற்றிக் கவலையில்லை—யானை போனது பற்றிக் கவலைப்படவில்லை—பூனை போகுமோ என்று கவலைப்படுகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திற்கு இப்போதுதான் குடியரசுத் தலைவருடைய அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது. அதன்பேரில் எடுக்கப்படுகிற நடவடிக்கைகள் பூர்த்தியானவுடன் இந்த விவரங்களும் தெரியும்.

DR. H. V. HANDE : Even in the Committee meeting where we all met, it was clearly decided that this sort of malpractice should be completely put down and that action must be taken. But the point is when the Chief Minister and the Cabinet brought this 15 acres ceiling, did the Government examine what is the quantum of available surplus and was it not placed before this House? In other words, were all these things taken into consideration? Now the Government is coming and saying in the House that practically nothing is there—practically very little and there is nothing much to be talked of. Why were all these things not considered? May I know whether it is also because of some malpractice that has taken place recently or is it because of the malpractice that took place earlier. After 15 acres ceiling has been brought, the Chief Minister says there is not much surplus land. . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 1960-ல் நடந்ததுபோல் நடக்க முடியாது. அப்போதுதான் திட்டமிட்டு நடத்த முடிந்தது. இதெல்லாம் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து தெரிந்து ஆலோசனைக் கமிட்டியில்கூட தெரிவித்து அன்றைக்கு விவாதித்தோம்.

DR. H. V. HANDE : I will be the last man to subscribe to this. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட I am not particular about

[Dr. H. V. Hande]

[1972 மார்ச் 10]

any Minister or the Government. I want to know whether any person is trying to cheat now also. Because he says not much of surplus is available now. I want to know whether all these aspects were thoroughly gone into by the department or the Government. That is my question.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் முழுவதும் ஆராய்ந்த பிறகு அந்தப் பட்டியலைப் பேரவையில் வைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதிகமாக வராது என்று தெரிகிறது. இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ஏக்கர்கள் கிடைக்கலாம். நாற்பதுநூலாயிரம் ஏக்கர் சிறு சிறு அளவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு விட்டது. அவர்களிடத்திலிருந்து எடுக்கும்போது கொஞ்சம் தான் கிடைக்கும். 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இன்னும் நிலச்சீர்திருத்தம் பொறுத்தவரையில் வேறுபல சட்டங்களும் கொண்டு வருவோம். கரும்புத்தோட்டம், மேய்ச்சல் நிலங்கள் போன்றவைகளை ரத்து செய்தோம். கரும்புக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்திற்குச் சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறோம். தோட்டத்து சர்க்கார் அதிகாரிகளை வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி செய்து, எவ்வளவு நிலம் கிடைக்கும் என்ற அறிக்கையை நிச்சயமாக இந்த மன்றத்தில் வைப்பேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதகுறித்து ஆலோசனைக் குழு சிபாரிசு செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் படிப்படியாக சொல்ல இருக்கிறேன். எல்லாவற்றையும் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்வோம். இப்போது இந்த மன்றத்தில் வைத்து இருக்கும் உங்கள் யோசனையைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அதன் அறிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, லஞ்சம், ஊழல் என்று சொல்லி, கழக அரசு நம்பிக்கை இழந்து இருக்கிறது என்று நம் மாநிலத்தில் இருக்கிற கட்சிகள் பேசுகிற நேரத்தில், பதுவை மாநிலத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மத்திய மூட்சியில் அமைச்சராக இருக்கும் திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வருகிற நேரத்திலே கட்சி அளவிலே பேசுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப் பேசுவதற்கு உரிமை இல்லை என்று நான் சொல்ல

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வரவில்லை. நீண்ட காலமாக காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்கள் அவர்கள் (சிரிப்பு). ஒரு மத்திய அமைச்சர் மாநில அமைச்சர் தாக்கல் செய்த நிதிநிலை அறிக்கையையொட்டி இவ்வளவு தரக்குறைவாகப் பேசியிருப்பது—என்னை மாத்திரமல்ல—இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற அனைவரையும் புண்படுத்துகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், 'திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறாரே' என்று கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார். ஒருவேளை நான் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்ற காரணத்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் சென்னைக்கு அவர் வந்திருந்தபொழுது நிதிநிலை அறிக்கையின் ஆங்கில நகல் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நானும் நினைத்தேன். திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் போன்றவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துவிட்டுப் பாராட்டுவார்கள் என்று மகிழ்ச்சியோடு இருந்தேன். அவர் நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துவிட்டு, "கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தை இவர்தான் கண்டு பிடித்தார் என்பதைப் போல் சொல்லியிருக்கிறார்" என்று கூறியது பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. கங்கை-காவிரி இணைப்பு பற்றி நான் சூறிப்பிட்டது ஆங்கிலக் குறிப்பை அப்படியே படிக்கிறேன்.

"On behalf of the State Government, I have discussed with the Union Planning Minister and the Union Minister for Irrigation the need to take up immediately the massive scheme of linking up the Cauvery with the Ganga."

என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

"நான்கான் கண்டுபிடித்தேன்" என்று சொல்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். மேலும் அவர், "வேண்டுமானால் இவருக்கு இன்னொரு டாக்டர் பட்டம் கொடுக்கலாம்" என்று திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் கூறியிருக்கிறார். டாக்டர் பட்டம் வந்ததுபற்றி கிண்டலுக்கு உரியது என்று தெரிவிக்கிறார். அப்படிப்பட்ட பேரியவர்களின் பாராட்டுக்களை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை (சிரிப்பு).

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

கங்கை-காவிரி இணைப்பு பற்றி சர். சி. பி. ராமஸ்வாமி அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில், “சர். சி. பி. ராமஸ்வாமி அவர்களைக்கொண்டு ஒரு குழு அமைக்கச் சொன்னார்களே” என்று கேட்ட நேரத்தில், இந்தப் பக்கத்தில் இருந்த அமைச்சர்கள் “அது குழு அல்ல. அப்படி ஒரு ஆலோசனை தெரிவிக்கப்பட்டது” என்றுதான் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குமுன் நானும் தொழில்துறை அமைச்சரும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும் மத்திய அமைச்சரிடத்தில் பேசியிருக்கிறோம். கங்கை-காவிரி இணைப்பு என்பது புதிதாகக் கண்டுபிடித்தது என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் 1971-ல் இந்திரா காங்கிரஸ் தேர்தல் அறிக்கையில் போட்டுவிட்டோம், ‘நாங்கள்தான் கண்டுபிடித்தது’ என்று கூறி சின்ன பிள்ளைகள் எச்சில் துப்பிவைத்து, அதை யாரும் தொடக்கடாது என்பார்களே அதுபோல திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் பேசுகிறார். அவர் எத்தனை ஆண்டுக் காலம் காங்கிரஸில் ஈடுபாடு கொண்டு நீலேத்திருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை (சிரிப்பு). அவர் அப்படிப் பேசுவது நல்லதல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அமைச்சர்களைப்பற்றிப் பேசுகையில், “சின்ன பிள்ளைகள் எச்சில் துப்பி வைத்து. . . என்று சொல்வது பொருத்தமானது அல்ல” என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மத்திய அமைச்சர்களே சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்ட பிறகு மாநில அமைச்சர்களும் சொல்லலாம்.

(திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : “மாநில சுயாட்சியைக் கேட்டுவிட்டு, கங்கை-காவிரி இணைப்பைப்பற்றிச் சொல்கிறாரே, இதுபோன்ற முரண்பாடான கருத்து இருக்க முடியுமா?” என்று திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் கேட்டிருக்கிறார். அவர் கம்புனிஸ்ட் கட்சியில் ரொம்ப நாளாக இருந்திருக்கிறார்கள். பிறகு வேறு

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கட்சிக்குச் சென்றிருக்கிறார். அதைப்பற்றி திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்களுக்கும், திரு. தங்கமணி அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். என்னைவிட அதிகமாகத் தெரியும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, அதுகுறித்து திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இந்தச் சபையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ரஷ்யாவிடத்தில் அவருக்குப் பற்று உண்டு. ரொம்ப தொடர்பு உண்டு. ரஷ்யா நாட்டிலே மாநில சுயாட்சி இல்லையா? இருக்கிறது. அங்கே ஒழுங்காக இருக்கிறது. வால்கா, டான் போன்ற பல நதிகள் இணைக்கப்பட்டு, வாய்க்கால்கள் எல்லாம் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏஷியாடிக் ரஷ்யா, யூரோப்பியன் ரஷ்யா என்ற இரண்டையும் இணைக்கின்ற அளவுக்கு வால்கா-டான் நதித் திட்டம் நிறைவேறி இருக்கிறது. அதேபோல ரான் நதியானது பிரான்ஸ், ஸ்விட்சர்லாந்து, ஹாலாந்து போன்ற நாடுகளை ஒன்றாக இணைக்கிறது. டான்யூப் நதி யூகோஸ்லோவியா, ஹங்கேரி, ஆஸ்திரியா, ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகளை இணைக்கிறது. ஆகவே, கங்கை-காவிரி இணைவதால் மாநில சுயாட்சி இருக்க முடியாது என்று சொல்கிற வாதம் பொருத்தமற்ற வாதமாக, அர்த்தமற்ற வாதமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கங்கை-காவிரி இணைப்பு திட்டம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை இதன்மூலம் வலியுறுத்துகிறது என்று சொல்லலாம் அல்லவா? இந்த மாநில சுயாட்சியால் பிரிவினை நோக்கம் எள்ளளவும் கிடையாது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். வேறுமனே பிரிவினையைக் கேட்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விடக்கூடாது.

“People's Action”—Sarva Seva Sangh Journal of News and Views —என்ற பத்திரிக்கையில் ஸ்ரீ ஜயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் ஒரு கட்டுரையில் எழுதியிருக்கிறார். ஜயப்பிரகாஷ் நாராயண் என்னையெல்லாம் பெருமையாக எண்ணி, அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“But at the same time it must be recalled with pride the ringing words of Chief Minister Mr. Karunanidhi which he is recently reported to have spoken at a public meeting at Thanjavur :

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

“The demand for greater autonomy to the States”, he declared, “was never meant to divide the country but only to promote the welfare of the people The Prime Minister, Mrs. Indira Gandhi, herself could examine the demand for more powers to the States for advancing the people’s interest without in any way affecting unity and integrity of the country.”
என்று சொல்லிவிட்டு. மேலும் சொல்கிறார்.

“There is enough flexibility in our Constitution and our Central and State leaders have been wise enough to appreciate the limits within which the demand for autonomy may be pressed.”

மேலும் சொல்கிறார், ஜயப்பிரகாஷ் நாராயண்,

“I myself have been a consistent advocate of a much larger measure of autonomy to the States in view of the vastness of our population and the diversity of our problems.”

திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் இப்படிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே நாம் மாநில சுயாட்சி என்பது திரு. கே. டி. கே. சொன்னது போல் தமிழ்நாட்டிற்கு மாத்திரம் கேட்பதல்ல. அது போல் தமிழ்நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் கேட்கிறோம் என்றும் யாரும் நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நியூ யார்க் டைம்ஸிலே போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் இந்தியாவுக்கு ஆதரவாகவும் எழுதலாம், எதிராகவும் எழுதலாம். அவர்கள் போடுவதற்கு நாம் பொறுப்பாளியல்ல. அமெரிக்காவுக்கும் நமக்கும் என்ன நட்புணர்ச்சி இருக்கிறது? போர் நிகழ்ந்த நேரத்திலே நமக்கெல்லாம் துரோகமிழைத்த நாடு அது என்பது இங்கேயுள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கும் இந்திய நாட்டிற்கும் ஒரு மோதலை உண்டாக்கிப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. ‘நியூ யார்க் டைம்ஸிலே வருகிறது என்றால் அங்கு இருந்து இங்கே வந்து பார்த்துச் சென்ற ஒரு எழுத்தாளரோ எழுதுகிறார்? யாரோ இங்கு இருந்து அந்த கைங்கரியத்தை, அந்தப் புண்ணிய காரியத்தை. அந்த திவ்ய காரியத்தை செய்திருக்கிறார்கள்’

1972 மார்ச் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்பது தானே தவிர வேறு இல்லை, யார் எழுதியிருப்பார்கள் என்பது நமக்கு எல்லாம் தெரியும்.

இராஜபாளையம் மாநாட்டில் ஸ்டேட் அட்டானமியைப்பற்றி நான் ஒன்றரை மணி நேரம் பேசியிருக்கிறேன். நாவலர் அவர்கள், கழகத்தின் பொதுச்செயலாளர் பேசியிருக்கிறார்கள், இன்னும் மற்ற கழகத் தலைவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள், இவற்றைப்பற்றி எல்லாம் ஒரு வார்த்தையாவது எழுதியிருக்கிறதா? ஆனால் இராணுவப்படைகூட கேட்கலாம் என்று ஆசைத்தம்பி சொன்னால் அதைப்பெரிதுப்படுத்திப் போடுகிறார்கள், எழுதுகிறார்கள். அன்றைக்கே நாவலர் அவர்கள் அதை விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஆசைத்தம்பி எது, எது கேட்கலாம் என்று கேட்டார்கள், நானும் கழகத் தலைவரும் எது எது கேட்கிறோம் என்பதைச் சொன்னோம் என்று வெகு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் வேண்டுமென்றே விஷமத்தனமாக மாற்றிச் சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு எல்லாம் சொல்லிக்கொள்கிறேன், மாநில சுயாட்சி கேட்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்திய ஒருமைப் பாட்டிலே இந்திய ஒற்றுமையிலே திடமான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவைப் போன்ற நாடுகள் துபம் போட்டு இந்தியாவிலே நிலவும் ஒற்றுமையைக் கெடுப்பார்களானால் நான் நாலரைக் கோடி தமிழ் மக்களின் சார்பிலே அறைகூவல் விடுக்கிறேன், அமெரிக்காவின் எந்த ராஜதந்திரிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் இதிலே வெற்றிபெற முடியாது, வெற்றி பெற முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கரவொலி).

இந்தியாவைப் பிரிப்பதோ, இந்திய நாட்டைத் துண்டாடுவதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வேலையல்ல. ஸ்டேட் அட்டானமி வேண்டுமென்று, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று மைசூர் மாநிலத்தின் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் தலைவர் ஸ்ரீரேந்திர பாட்டில் அவர்கள் கேட்கிறார்கள், அங்குதான் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சென்று அவர்களுக்கு வாக்களிக்கவேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி. இப்பொழுது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற கருத்தை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், கேட்கும்பொழுது நீங்கள் முஜிபீர் படத்தைப்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 மார்ச் 10]

போட்டுக் கொள்வதும், நாங்கள் பிரிந்துபோவோம் என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மனோகரன் அவர்கள் பேசுவதும் பொதுமக்களைத் தவறான பாதைக்கு அழைத்துச் சென்றுவிடுமோ என்ற எண்ணத்திலே அதை முன்னாலேயே திருத்தி சரியாகக் கட்டுப்படுத்துங்கள் என்று சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நண்பர் மனோகரன் அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்ல வில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். மைசூர் மாநிலத்திலே உங்களுடைய கட்சிக்காரர் அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார், ஆதரிப்போம் என்று பேசுகிறீர்கள். ஆனால் மாநில சுயாட்சி என்று நாங்கள் கேட்டுறபோது ஆதரிக்க மறுக்கிறீர்கள். அப்படியானால் அவர்களை ஆதரிக்கிறீர்கள்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உங்களையும் நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம், ஆனால் கேட்கும் முறை இருக்கிறது, அவர்கள் கேட்பதற்கும் நீங்கள் கேட்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாநில சுயாட்சியை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா, இல்லையா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: என்ன என்ன அதிகாரங்கள் கேட்கிறோம் என்று நீங்கள் வரையறுத்துச் சொல்லுங்கள், நாங்கள் எந்த எந்த அதிகாரங்களைக் கேட்கலாம் என்று விரும்புகிறோமோ, அதை ஆதரிப்போம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கர்நாடக மாநிலத்தில் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு தேர்தல் பிரகடனம் வெளியிட்டிருக்கிறது, அதிலே வீரேந்திர பாட்டிலின் படம் போட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

'Will fight in a determined manner for greater autonomy for the State and against all discriminations and step-motherly treatment by the Centre.'

அதிலே அட்டானமி என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்றுதான் கேட்டிருக்கிறார்கள், இன்ன இன்ன அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று விளக்கிச் சொல்ல

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 10]

வில்லை, ஆனால் அவர்களை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்கள். நாங்களும் அப்படித்தான் அட்டானமி என்று கேட்கிறோம், எங்களை ஆதரிக்க மறுக்கிறீர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எது எது கேட்பார்கள் எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தகவல் தெரியும். ஆனால் உங்களை நாங்கள், எதை எதைக் கேட்கிறீர்கள் என்று கேட்க முடியாது. அதனால்தான், எதை எதைக் கேட்கிறீர்கள் என்று சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எங்களுடைய கட்சியின் காரியக் கமிட்டியிலே இன்ன இன்ன அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று திட்டவட்டமான முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வரம்புக்குட்பட்டுத்தான் நாங்கள் செயலாற்றுவோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : என்ன என்ன அதிகாரங்கள் கேட்கிறீர்கள் என்று தெரியும் என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் விளக்கிச் சொன்னால் நல்லது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அதற்கு என்று தனியாக நேரம் ஒதுக்கிக் கேட்டால் நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்கேட் பண்ணுவதற்கு.

DR. H. V. HANDE : Sir, the Hon. Chief Minister has just now explained what the Leader of the D.M.K. Parliamentary Party had stated. But I have got the issue of the newspaper 'Thennagam' which is run by the persons belonging to the D.M.K., with me now and in that paper he has clearly stated that if the people went on teasing the D.M.K. like that, there would come a stage when they would be forced to reopen the issue of separation. On those lines his speech has been reported in several other papers also. With the permission of the Chair, I am even prepared to read the relevant portion of his speech. Also, the Hon. Chief Minister has stated that he would go to Court if anyone charged his party that it was preaching session. But does the Hon. Chief Minister dare take action against the members of his Party who had stated: 'Bhutto will have the last laugh'.

இதுகூடக் கேட்கலாம் என்று அவரது அகராதியிலே கேட்கிறார்கள். ஆனால் நாவலர் அவர்களுடைய அகராதியிலே எது கேட்கலாம் என்று விளக்கியிருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1972 மார்ச் 10]

I feel that the Hon. Chief Minister is losing control over the entire situation and he might be reaching a point of no-return and that is why I am cautioning the Government . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி. தலைவர் அவர்களே, கட்சியினுடைய தீர்மானம்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமே தவிர, தீர்மானத்தையொட்டிப் பேசப்படுகிற கருத்துக்களை வைத்துப் பேசப்படுவது முறையல்ல. மாநில சுயாட்சி இல்லா விட்டால் பிரிவினையில் முடிந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஏன் மாநில சுயாட்சி இல்லாமல் போகப்போகிறது? இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் என்ன ஜனநாயகம் தெரியாதவர்களா? மாநில சுயாட்சிக்காக வாதாடாதவர்களா? இப்பொழுதே அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று தெரிவித்துவிட்டார்கள். அவர்கள், என்ன என்ன அதிகாரங்கள் என்று சொல்லுங்கள், ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். தனியாகச் சொல்லுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். வீரேந்திர பாட்டில் அவர்கள் ஒரு இடத்திலே குறிப்பிடுகிறார்கள்.

‘Further, our Party will strenuously strive for getting greater powers for the State commensurate with the responsibilities and obligations to the people cast by the Constitution without affecting the unity and integrity of the country.’

இதைத்தான் நாங்களும் சொல்கிறோம்.

இதைக் குறிப்பிட்ட அவர்களே தான் இதிலே எவ்வளவு தீவிரமான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

‘will fight in a determined manner’.

என்று உறுதியான தன்மையிலே சொல்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. நாங்கள் கேட்பது வெறும் அட்டானமி. அவர்கள் கேட்பது “for greater autonomy for the State and against all discrimination and step—motherly treatment by the Centre.”

என்கின்ற அளவுக்கு வீரேந்திர பாட்டில் உறுதியாகக் கேட்டிருக்கிறார். நான் பேசிய அதே நாளிலேதான் வீரேந்திர பாட்டில் கட்சியைச்

1972 மார்ச் 10] (~~திருமதி த. அனந்தநாயகி~~)

சேர்ந்தவர்களை ஆதரித்து அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பெங்களூரிலே அங்கே வெளியிடப்பட்டிருக்கிற தேர்தல் பிரகடனத்தின் அடிப்படையிலே வாக்குகள் கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் அட்டானமி என்று நாங்கள் சொன்னால் தவறு, அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னால் தவறில்லை. வேண்டுமானால் நாங்கள் கொஞ்சம் ஒதுங்கி நிற்கிறோம், மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று காமராஜர் கேட்டால், கிரேட்டர் அட்டானமி வேண்டுமென்று வீரேந்திர பாட்டில் கேட்டாரே அதே வாசகத்தையே காமராஜர் கேட்டால், நாங்கள் கொஞ்சம் ஒதுங்கி நிற்கிறோம், வீரேந்திர பாட்டில் கேட்கிற வாசகத்தை காமராஜ் அவர்கள் கேட்டால் அவர்கள் பின்னாலே நாங்கள் அணிவகுத்துக் கூட நிற்கிறோம். கிரேட்டர் அட்டானமி வேண்டுமென்று சொல்கிற துணிவு காமராஜருக்கு இருக்கிறதா? வீரேந்திரபாட்டில் சொல்கிற கிரேட்டர் அட்டானமி வேண்டுமென்று சொல்கிற அளவுக்குத் துணிவு அனந்தநாயகி அம்மையாருக்கு இருக்கிறதா? அப்படிச் சொன்னால் அவர்கள் பின்னாலே நாங்கள் அணிவகுத்து நிற்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

இதுவரையிலும் இந்த விவாதத்திலே கருத்துக்களைத் தெரிவித்த அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நேரம் அதிகமாகிவிட்டதால் இதற்கு மேலே மற்ற மற்ற பிரச்சனைகளை எல்லாம் அந்த அந்த மானியங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றபோது விவாதித்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்கள் இன்று இந்த அளவில் முடிவடைந்து பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

54. Notification issued with Roc. No. 29691--70-E5, dated the 24th December 1970, in regard to extension of section 286 and relevant provisions relating to vital statistics under the Tamil Nadu